

ИВАН СЪБЧЕВ
ПРИМАДАМАТА НА
КАЗАНЛЪШКОТО СТЪРГАЛО

chitanka.info

Казват, че от никаква история — на поругана ли, на несподелена ли любов, е получила силен стрес, та до края на живота си се носи на крилатите мечти на любовта. Казват... Но Надка Мандаджиева си беше с добра мисъл, говореше умни приказки и с нищо не показваше, че е с умствено и психическо нарушение.

Заговориши ли я обаче за любов и особено ако споменеш думата „авиатор“, тя веднага се пренасяше и почваше да лети в страната на фантазиите.

Беше висока, стройна жена, с хубави големи черни очи, със смолисточерна коса и чаровна усмивка. С една дума — хубавица. Движеше се малко приведена напред, с елегантна стъпка.

Живееше самотна. Но сигурно не чувстваше самотата, защото през целия ден кръстосваше надлъж и шир града. А вечер, слънцето още не залязло, тя е кукнала на стъргалото и не го напускаше, докато и последната двойка не си отиде.

Стъргалото, където казанльчанки и казанльчани си правеха вечер разходки за отмора и среци, обхващаше пространството от Царската чешма някъде до пощата.

Тук Надка бе в стихията си. Движеше се сама, като мяташе наляво и надясно замечтани погледи. Беше с голямо самочувствие на примадама, което се подсилваше и от факта, че почти през вечер се показваше с нова шапка. Беше нещо като подвижна рекламна витрина и манекенка на шапките на прочутата навремето казанльшка шапкарка Радка Курдова.

Надка живееше с фиксида, че в нея са влюбени всички авиатори в града ни, които тогава се котираха най-високо от мъжкото съсловие между женския елит в Казанльк.

— Оле, бай Цаньо, — говори тя на аптекаря Цани Козлев, аптеката на който беше едно от постоянните й свърталища — един авиатор дере земята за мене, пък аз се двоумя дали да дам съгласието си!

Дойде ли в града ни някой нов авиатор, Надка веднага сядаше и му пише писмо. В него, след като го приветства с „Добре дошъл!“, в следващите редове го залива с любовни излияния. На писмото връзва синя панделка и сама го пуска в дома му.

Луда беше особено по един.

— Той — говореше тя — е безумно влюбен в мене и сигурно някой ден ще ме насили да се женим!...

И понеже се опасяваше, че когато този неин принц на мечтите ѝ дойде да я отнесе в страната на любовта, може да я завари неподготвена да му пристане, тя, де що има дрехи и малкото, което смяташе за чеиз, свиваше в две шарени бохчички, които държеше на канапето в стаята си.

Нелепа съдба сполетя летеца. Падна със самолета си някъде край Сливен.

Надка, облечена в черно траурно облекло, дълго време го жали.

Е, накрая го прежали, защото, казва тя:

— Мъката не трябва да загасява любовния пламък в душата ми!... Аз горя от любов и любовна страсть! Това ме подмладява и затова никога няма да остарявам!...

По това време авиаторите бяха много галантни кавалери. Стигаше се дотам, че някои от тях летяха със самолетите си ниско над къщите на любимите си и им хвърляха букети цветя.

— Тези букети — казва Надка — ги хвърлят на мене!

И тичаше по домовете, където са паднали, и дигаше големи скандали, за да ѝ ги дадат.

Голям скандал бе вдигнала веднъж и в аптеката на Цани Козлев. Засекли се там с Џочо, също постоянен посетител на аптеката. Последният, като я слушал да се хвали, че много авиатори я любят, неблагоразумно промърморил под носа си:

— Ами!... Ша я любят!... Прилича на крантавата кобила на Алтабана!...

Едва не му издрала очите и като заявила, че под достойнството ѝ е не само да приказва, но даже и да стои в едно и също помещение с него, си излязла.

Џочо, цял разтреперан, замолил Козлев:

— Бай Цанъо, бе, дай на Нада от онези хапчета, дето ги даваш на Алтабана да трови кучетата, та да мириясаме от нея!

Както всички простосмъртни, и Надка напусна този Божи свят, но не от хапчетата на Цани Козлев. Отиде си тихомълком, без никой да узнае на колко години е. Дали на седемдесет или на осемдесет. Защото рождената си дата на никого не бе казала.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.